

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะทราบปัญหาการผลิตรายการโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนคร กรุงเทพมหานคร จากฝ่ายผลิตรายการ และปัญหาในการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาของครูและนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิตรายการโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ การสร้างแบบสอบถามสำหรับครู - อาจารย์ และนักเรียนที่ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษา การเลือกตัวอย่างประชากร การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างแบบสัมภาษณ์

ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ได้อาศัยแนวความคิดจากการอ่านและการค้นคว้าจากวิทยานิพนธ์ และหนังสือที่เกี่ยวข้อง เป็นคำถามที่สร้างขึ้นตามความมุ่งหมายของการวิจัย และเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้ตอบตามความคิดเห็น คำถามที่สร้างขึ้นได้นำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิจัยเพื่อแก้ไขให้เหมาะสม แล้วจึงนำมาสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิตรายการโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ

การสร้างแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถาม เป็นคำถามที่สร้างตามความมุ่งหมายในการวิจัย โดยมีหลักเกณฑ์การสร้างดังนี้คือ แบบสอบถามต้องสั้นกระชับรัด เข้าใจง่าย สะดวกแก่การตอบ และเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบบสอบถามที่สร้างส่วนใหญ่ใช้แบบให้เลือกตอบและมีเติมข้อความเล็กน้อย เป็นแบบสอบถามสำหรับครู - อาจารย์ ๔๕ ข้อ และแบบสอบถามของนักเรียน ๒๓ ข้อ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำไปทำ Pre-test เพื่อทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามกับครูและนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดราชบูรณะอย่างละ ๑๐ คน เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสมบูรณ์

แบบสอบถามสำหรับครู - อาจารย์ มีสาระสำคัญแบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้คือ เครื่องรับโทรทัศน์ บทเรียนในรายการโทรทัศน์ศึกษา อุปกรณ์การสอน ครูโทรทัศน์ เวลาของรายการโทรทัศน์ หนังสือคู่มือการสอน การปฏิบัติของครูเกี่ยวกับการสอนทางโทรทัศน์ ส่วนแบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีสาระสำคัญแบ่งออกเป็น ๕ ตอนดังนี้คือ บทเรียนในรายการโทรทัศน์ศึกษา อุปกรณ์การสอน ครูโทรทัศน์ เวลาของรายการโทรทัศน์ และการปฏิบัติของครูเกี่ยวกับการสอนทางโทรทัศน์ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)

การเลือกตัวอย่างประชากร

การเลือกตัวอย่างประชากรมีวิธีการดังนี้

๑. ใช้เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิตรายการโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพมหานครทุกวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และศิลปศึกษา

๒. ใช้สุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ที่ใช้โทรทัศน์สอนนักเรียนระดับประถมปลายทั้ง ๑๒ แขวง ซึ่งมีจำนวน ๘๗ โรงเรียน และใช้โรงเรียนที่เป็นตัวแทน ๑ โรงเรียนต่อโรงเรียน ๔ โรงเรียน การสุ่มตัวอย่างเลือกโรงเรียนทั้งหมดได้ ๒๔ โรงเรียนดังนี้คือ

๑. โรงเรียนเทศบาลวัดพระเชตุพน
๒. โรงเรียนเทศบาลวัดมหาธาตุ
๓. โรงเรียนเทศบาลวัดอินทริวิหาร
๔. โรงเรียนเทศบาลวัดพระพิเรนทร์
๕. โรงเรียนเทศบาลวัดปฐมานาราม
๖. โรงเรียนเทศบาลสวนหลวง
๗. โรงเรียนเทศบาลวัดจักรวรรดิ
๘. โรงเรียนเทศบาลวัดแก้วแจ่มฟ้า
๙. โรงเรียนเทศบาลสุโขทัย
๑๐. โรงเรียนเทศบาลวัดจันทร์สโมสร
๑๑. โรงเรียนเทศบาลวัดสร้อยทอง
๑๒. โรงเรียนเทศบาลวัดทัศนารุณสุนทรภิการาม

๑๓. โรงเรียนเทศบาลวิสุทธิศ
๑๔. โรงเรียนเทศบาลวัดยานนาวา
๑๕. โรงเรียนเทศบาลวัดลาคับบัวขาว
๑๖. โรงเรียนเทศบาลวัดราชสิงขร
๑๗. โรงเรียนเทศบาลวัดธาตุทอง
๑๘. โรงเรียนเทศบาลวัดสะพาน
๑๙. โรงเรียนเทศบาลวัดบางนาใน
๒๐. โรงเรียนเทศบาลบางจาก
๒๑. โรงเรียนเทศบาลวัดเทพศิลา
๒๒. โรงเรียนเทศบาลวัดปากมอ
๒๓. โรงเรียนเทศบาลวัดเทวสุนทร
๒๔. โรงเรียนเทศบาลสามเสนนอก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือจากคณะบดีมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคมเทศบาลนครกรุงเทพ จากนั้นจึงได้รับสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิตรายการโทรทัศน์ศึกษา ในการส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้มีหนังสือขอความร่วมมือในการส่งแบบสอบถามจากหัวหน้าแผนกโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพไปยังศึกษานิเทศก์ทุกแขนง กิจการศึกษานิเทศก์จึงได้ออกหนังสือถึงครูใหญ่โรงเรียนที่กล่าวมาแล้วเพื่อขอความร่วมมือจากครูและนักเรียน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูที่สอนโดยใช้โทรทัศน์ประกอบโรงเรียนละ ๒ ชุด และนักเรียนชั้นประถมปลายโรงเรียนละ ๒๔ ชุด การส่งแบบสอบถามผู้วิจัยได้ส่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ด้วยตนเอง และกำหนดวันรับคืนหลังจากวันที่มอบแบบสอบถามให้กับโรงเรียนประมาณ ๑ สัปดาห์ หรือผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามผ่านศึกษานิเทศก์ถึงโรงเรียนต่าง ๆ และกำหนดวันรับคืนหลังจากการส่งประมาณ ๑ สัปดาห์ แบบสอบถามของครูได้รับคืน ๑๓๔ ชุด จากจำนวน ๑๔๔ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๐๖ แบบสอบถามของครูนำมาใช้เพียง ๑๓๐ ชุด

คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๘ ส่วนแบบสอบถามของนักเรียนได้รับคืน ๕๗ ชุด จากจำนวน ๕๗ ชุด คิดเป็น ร้อยละ ๘๘.๘๖ แบบสอบถามของนักเรียนนำมาใช้เพียง ๕๖๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๒๒

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในรูปของบทความ
๒. เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจความสมบูรณ์ของคำตอบเพื่อคัดเอาแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และได้ใช้วิธีทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชากรคิดหาอัตราร้อยละเป็นเกณฑ์ และพิจารณาความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ซึ่งให้นำหนักของคะแนนดังนี้

ถ้าคำตอบมี ๕ ระดับ ให้	๕	มีค่าเท่ากับ	มากเกินไป
	๔	มีค่าเท่ากับ	มาก
	๓	มีค่าเท่ากับ	พอดี
	๒	มีค่าเท่ากับ	น้อย
	๑	มีค่าเท่ากับ	น้อยเกินไป
ถ้าคำตอบมี ๔ ระดับ ให้	๔	มีค่าเท่ากับ	มากที่สุด
	๓	มีค่าเท่ากับ	มาก
	๒	มีค่าเท่ากับ	น้อย
	๑	มีค่าเท่ากับ	น้อยที่สุด
	ถ้าคำตอบมี ๓ ระดับ ให้	๓	มีค่าเท่ากับ
๒		มีค่าเท่ากับ	ปานกลาง
๑		มีค่าเท่ากับ	น้อย

นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามไปหาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร $\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ย, $N = \sum f$ = จำนวนคำตอบทั้งหมด, f = ความถี่

x = คะแนนของระดับคะแนน